

attestaties van *-ingja-* in nederzettingsnamen zijn ± 170 Ἀσκαλίγγιον en ± 365 *Caspingio*.

Daarnaast treedt het suffix in het Germaans ook op in volksnamen (*Marsingi*, *Sabalingii*, *Silingae*, *Tulingi*, *Tervingi*, *Thoringi*, enz.), in waternamen (*Madlinge*, *Vertinga*, *Waninga*) en in bergnamen (*Drömling* ; *Oesling* echter zou een germanisatie van een naam op *-ink* kunnen zijn).

Denkelijk is *-ank* een uitbreiding van het sub 1° besproken *-ana*.

12° *-ask* is als toponymisch suffix veeleer zeldzaam. Er zijn een aantal voorbeelden in het Treverergebied : *Andrasc* > Annischerhof, *Angrisc* > Engers, *Caroascus*, *Caranusca* > Garnich resp. Garsch, Irsch, *Marisc* > Mersch. Van hieruit lijkt het zich verder zuidwaarts uit te breiden. In Noord-Frankrijk Huvet en Peeq. In het Germaans de volksnaam *Cherusci*.

Verder is het suffix in het Germaans welbekend als adjectiefsuffix (bv. *Menapisk*, afleiding van een volksnaam precies zoals *Caroascus* ; *Frankisk* > Frans, enz.) ; het treedt ook op in de terreinwoorden *es* (< *atisk*), *meers* (< *maxisk*) en *dries*.

Denkelijk is *-ask* een uitbreiding van *-asa*.

13° *-ast* is vooral geconcentreerd in de departementen Somme en Pas-de-Calais : Alette, Ayette, Bryas, Chelers, Grena, Hangest, Liettes, Logeast, Lonast(ingahem), Longatte, Pommera, Roisel, Ternas, Wargnas. Of het ook verder zuidwaarts voorkomt, is onbekend. Sporadische voorbeelden elders zijn : Nord : Landast ; Wallonië : Condroz ; Vlaams-België : Aalst, Diest, Riemst, Rumst ; Nederland : Elst, *Ruprest*, Soest, Zeist ; Duitsland : Alst, *Bilisti*, Ergste, *Frigiste*, *Leukaristos*, *Withuste*.

Daar *Condrust* > Condroz het woongebied is van de *Condrusi*, is *-ast* wel een uitbreiding van *-asa*. Het is denkelijk hetzelfde als het superlatiefsuffix *-ist*.

Ook de uitbreiding *-astra* is vooral beperkt tot Somme en Pas-de-Calais : Barastre, Bernâtre, Beugnâtre, Cantâtre, Courbâtre, Ganastre, Hernastre, Proyâtre, Pucastre, Rohâtre, Souastre. Voorbeelden elders zijn : Balâtre (prov. Namen), Beemster (Holland), Briastre (Nord), Susteren (Limburg). Denkelijk leeft dit suffix voort in Germaans *-astrjōn-*, *-istrjōn-* (bv. *agastrjōn-* > ekster ; in het Nederlands en het Engels productief geworden ter aanduiding van vrouwelijke personen : *spinster*, enz.) en in Ohd. *swīstar* „zwijgzaam”.

14° *-on*. Het overvloedig optredende *-on* (= Germ. *-an*) is van prehistorische tijd tot (althans in het Frans) diep in de Middeleeuwen productief geweest, zodat het voor veel namen haast ondoenlijk is, ze aan een bepaalde periode of taal toe te kennen. In het Germaans komt daar bij dat, ten gevolge van het aanvangsaccent, de namen op *-an* slechts ingeval van uitzonderlijk vroege vermelding (bv. *Calone*, *Deusone*, *Fectione*, *Matilone*) te onderscheiden zijn van die op *-ana* of met de datief-pluralis-uitgang *-um*. In het Romaans daarentegen hebben zij hun apartheid duidelijk bewaard.

Het suffix vormt volksnamen, bv. *Eburones*, *Saxones*, *Semnones*, *Suessiones*, *Teutones*, *Vangiones*.

Waternamen, bv. *Buntione*, 10e *Bornon* > Burnot, Crinchon, *Elnone*, Givron, Jodion, Marquion, Piéton, *Solcione*.

Nederzettingsnamen, bv. Diesen, Halen, Vechten (*Fectione*, gelegen aan de Vecht), Voeren (*Furon*, gelegen aan de Voer).